

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

∴∴∴

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

∴∴∴

1930.

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

2. szám.

Az „én” és az „egyéniség”.

„Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.” Róm. 8, 7. Amit az apostol itten a test gondolatának nevez, az nem egyéb, mint amit a modern szóhasználat szerint „én”-nek mondunk. Az „én” tehát a testnek gondolata, amely az Istennek nem akar, de nem is képes engedelmeskedni. Jézus éppen azt követeli, hogy tagadjuk meg önmagunkat, azaz nyomjuk el saját énünket és úgy kövessük őt. „Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.” Máté 16, 24. Ha ennek a felszólításnak valóban eleget teszünk, akkor elmondhatjuk Pál apostollal: „Élek pedig, de többé nem én, hanem Krisztus él énbenem.” (Gal. 2, 20.)

Az „én” azon fejedelem, amely ilymódon Krisztus helyét bitorolja a trónon.

Az „én” az az érzékeny valami az emberben, amely minden csekélység miatt megsértődik, és ha nem kapja meg cselekedeteiért a kellő tiszteletet és méltánylást, azonnal mélyen elszomorodik emiatt. Krisztus ellenben azt mondta, hogy ő nem a maga dicsőségét keresi.

Ha Krisztus lakik mibennünk, akkor a saját „én” helyet mi is az Isten dicsőségét keressük.

Az „én” hasonlóval viszonyozza az igazságtalan bánásmódot. Krisztus ellenben „szidalmaztatván viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetődött”. (1. Péter 2, 23.)

A bennünk lakozó Krisztus sem viszonyozza tehát az igazságtalan bánásmódot, hanem inkább „kenyérrel” dobja vissza azt, aki reá követ hajít.

Az „én” sajnálja magát, ha valami baja van, azt szeretné, ha ilyenkor mindenki részvétellel lenne iránta és kimélnék őt minden dologtól. Azért beszél előszeretettel sok bajáról, nagy elfoglaltságáról és szomorú helyzetéről. Krisztus ellenben mindenben észre tudja venni az Isten kezét, tudja, hogy Isten tudta nélkül hajunk szála sem görbül meg, hogy egyetlen verebecske sem pusztul el. (Máté 6.) Azt is tudja,

hogy azoknak, akik Istent szeretik végeredményben minden csak javukra válik. (Róm. 8, 28.) Ezért ha Krisztus lakoznék mibennünk, képesek lennénk arra, hogy minden megpróbáltatásért hálásak legyünk és Istent dicsőítsük.

Az „én” nem bírja elviselni azt, ha az ő jelenlétében másokat megdicsérnek, ha elismerő-

A damaszkuszi úton kapott látomás hozta létre Pál életében a döntő fordulatot. Azóta nevezik „pálfordulásnak” az ember életének hirtelen irányváltását.

leg beszélnek a más szorgalmáról, képességeiről és eredményeiről. Krisztus ellenben még ott is kereste a jó és dicséretreméltó oldalát valakinek, ahol az már szinte reménytelennek látszott. Jó példa erre a döglött kutyáról szóló legenda, amelyről a tanítványok undorodva fordultak el, Jézus ellenben gyönyörű fogsorára hívta fel figyelmüket. A bennünk lakozó Krisztus „örvend az örülőkkel és sír a sírokkal”.

Az „én” szeret dicsekedni. Bámulatatos találékonysággal kutatja fel azt, amivel úgy véli maga felé tudja irányítani a figyelmet, feltűnővé tud lenni. Ha nem dicsekedhetik azzal, ami az övé, akkor a szülők, a gyermekek, a rokonság, sőt még az ismerősök is alkalmasakká válnak ezen önzés kielégítésére. A bennünk lakozó Krisztust, aki érettünk a meny dicsőségét hagyta oda, az ilyen beszédek mélységesen elszomorítják.

Az „én” mindenkor kész arra, hogy saját igazságos, vagy vélt jogainak védelmére keljen. Krisztus ellenben mindenkor csak azt kereste ami az Atyáé. Ha Krisztus mibennünk lakozik, akkor mi is nem a saját igazunkat fogjuk keresni, hanem az Atyáét, melyet akkor is szolgálunk, ha a másokon véghezvitt jogtalanságért szót emelünk.

Ha ezt az „ént” saját erőnk által megkíséreljük elnyomni megunkban, akkor csak még jobban életre kel. Csak úgy lehet az „ént” teljesen elpusztítani, ha teljes egészében átadjuk az Úrnak, hogy tegyen vele amit akar.

Nincsen annál végzetesebb tévedés, mintha ebből arra akarnánk következtetni, hogy ha ez megvalósul, akkor minden kereszténynek adott helyzetben és körülmények között egyet kell cselekednie. Ha ez bekövetkezne, egyszerűen

megszünnénk emberek lenni, akkor gondolkodás és egyéniség nélküli állatokká alacsonyulnánk le. Az „én” meghalása azt jelenti, hogy megszününk önösérdekéért élni és dolgozni, ellenben nem jelenti azt, hogy ugyanazon jellemvonásoknak ugyanazon fokát kell kifejlesztenünk magunkban. Jézuson kívül a sokoldalúság minden más embert teljesen megbénított volna. Az egyikben tulteng a szeretet, a másikban a kezdeményezés, a harmadikban a férfias fellépés, a negyedikben a barátságosság, az ötödikben a csodálatos *lelkinyugalom*, a hatodikban az emberismeret és így tovább. És ezek az uralkodó jellemvonások szabják meg az egyéniségeket.

Miután a Jel. 2, 17-ben Isten a győzedelmeknek az örök életben új nevet ígér, abból következik, hogy az egyéniség örökéletű valami. Mert hiszen a név a Bibliában mindenkor a jellemnek megfelelő elnevezés volt (Ábrahám, Izrael stb.) s az új név sem lesz majd egyéb, mint olyan jellemnév, amely a kiemelkedő és uralkodó jellemvonás alapján lesz adva.

Míg tehát egyrészt az „én”-nek meg kell halnia, addig másrészt az egyéniséget ápolni és nevelni kell az emberben. Nincsen annál elhibázottabb dolog, mintha valakinek külső szokásait, beszédmodorát, jellegzetes szólásmódját utánozva, gondoljuk a szentek hőn várt egységét elérni.

A tultengő „én” mindenkor sok surlódási felületet ad az emberek egymásközti érintkezésében, az egyéniség ellenben csak előmozdítani képes egymás megbecsülését, szeretét, mert az egyéniség = jellem, a jellemnek pedig Krisztus a követendő mintaképe.

Str.

„Az Ur felkészít téged magának szent néppé . . . . .”

5. Mózes 28, 9. 10. 13.

A mi Istenünk mindörökké ugyanaz marad és soha meg nem változik. Jakab 1, 17. Mal. 3, 6. Ma is ugyanazon terve van az ő népével, mint amilyen annakelőtte régen volt. Az ő népének szent, azaz különleges népnek kell lennie. 1. Péter 2, 9. Azon népen, amely átadta magát Istennek és megtartja az ő parancsolatait, a mennyei áldásoknak látható módon is meg kell nyilatkoznia. Előbb vagy utóbb — nem, hanem már most beteljesednek 5. Mózes

28, 10. igéi: „ . . . . . megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevére nevezte.” Erre nézve két példát szeretnék felhozni:

Hulda Jost testvérnő a német jóléti intézményeink vezetője a következőket jelenti az első évi jóléti ünnepélyről: December 7-én, szombaton tartottuk az első évi jóléti ünnepélyünket a berlini Advent-házban. A berlini helyi csoportok kiállították magas nivón álló és mindenki által méltán megcsodált munkáikat. Az

ötödik jóléti körzetből jelen volt annak vezetője dr. Holbeck úr és Berlin városát dr. Harnack kisasszony képviselte. Az alkoholizmus elleni német egyesület részéről Gonser professzor úr volt jelen. Részünkről Conradi atyafi tartotta a beszédet, miután előbb a nagy berlini karének számai vidámitották meg szíveinket. Gonser professzor úr szívvel-lélekkel bátorította a jelenlevőket a bódító mérgek, különösképen az alkohol elleni küzdelemre. Hangsúlyozta az alkoholizmus emelkedését és bennünket Berlinen és a birodalmon belül egy *mentő csapatnak* nevezett. Gondolkozzunk ezen és igyekezzünk mindinkább azzá válni. Nagyon kedvesen szólott dr. Harnack kisasszony is arról a kedvező benyomásról, melyet a mi csoportjaink munkája gyakorolt a különböző jóléti hivatalokra és rámutatott arra, hogy milyen szép és vigasztalóan csengő a mi nevünk: adventisták. Mialatt Gonser professzor úr beszédét a Miatyánk azon kérésére építette fel: „és ne vigy minket a kísértésbe“, addig dr. Harnack kisasszony Péter apostol levele alapján azt hangsúlyozta, miszerint Isten akarata az, hogy az okatlan emberek tudatlanságát jótéteményekkel hallgattassuk el. Úgy vélte, hogy ezen igék különösképen

reánk alkalmazhatók, ami kétségkívül fennáll. Azután Drinhaus atyafi eleven módon összegezte az elhangzottakat és a jövőre azoknak a közreműködését is kérte, akik mindezideig távol állottak ezen intézménytől.

További elismerő szavakat találunk a Congo Missziós folyóirat 1929 januári számában is: „Le a kalappal az adventisták előtt, akik az 1927. év folyamán 184 új misszionáriust küldtek ki. Az észak-amerikai tagok ugyanazon évben fejenként 25.11 dollár (144.38 P) misszióadományt adtak. Ezenkívül az amerikai evangélizáció céljaira fejenként még további 74'37 dollár (427'63 pengő) esik. Az advent hívők az egész világon, beleértve a pogány országokban lévő tagokat is, fejenként 14.35 dollárt (82.51 pengő) adtak a misszió céljaira. Amennyire ez előttünk ismeretes, ezen célt egyetlen más egyházközösség sem érte el. A tizedfizetés alapelve, melyet minden adventista gyülekezeti tag magáévá tesz, minden bizonnyal sokban hozzájárul ezen fényes eredményhez.“

Istené legyen a dicsőség azon világosságért melyet nyújtott nekünk. Vajha erőt adna nekünk művében való közreműködéshez és nevének megdicsőítéséhez! Minck A.

„ . . . . . mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít! ”

2. Kor. 3, 6.

Péter egy alkalommal megkérdezte Jézust: „Uram hányszor lehet az én atyámfianak megbocsátani, még hétszer is?“ S mit felelt Jézus? „Még hetvenszer hétszer is!“ Mily hatalmas előny ez a betűember részére! Az Úr itt világosan megmondta, hogy $70 \times 7 = 490$ -szer kell megbocsátanunk, de most mi lesz azonban a 491-ik esetben? A betű embere nem bocsáthat meg. Tudjuk azonban, hogy Jézus mit akart ezzel elérni: vég nélkül megbocsátani! Ha már sokszor megbocsátottál, úgy tudni fogod, hogy azt már oly sokszor átélted, hogy már egyáltalán nem lesz nehéz megbocsátanod. A fényképezőgépen van több szám: 1. 2. 3. s végül egy fekvő ∞ -as. Ezek a számok a métereket jelzik, s végül a fekvő ∞ -as a végtelent. Nem kell kérdeznünk, hogy hány méterre áll tőlünk a bizonyos lefényképezendő tárgy, mert ott pontosan leolvashatjuk és a lemezen minden élesen látható lesz. Így van ez a megbocsátással is. Az Úr azt mondja: „490-szer mondja a betű,

de a Lélek azt mondja, végtelenszer!“ A Lélek tehát többet akar. Ezért törekedjünk a Biblia tanulmányozásánál is, hogy a betűn keresztül a Lélekig hatoljunk.

Egy rövidlátó ember állandóan képkiállítókat látogatott. Egyik barátja megkérdezte, miként bírálja el a képeket. A rövidlátó így szólt: „Egy különös módszerem van ehhez: Minden egyes képet kis négyzetekre bontok, s azokat egyenként megbírálom, s végül az egész képet magam előtt látom lélekben.“ De mit gondolunk, vajjon az egészet jól látta ez a rövidlátó? Bizonyos hogy nem. Némely bibliakutatók feldarabolják a Szentírást kis négyzetekre és azt tanulmányozzák egyenként, s a végén megkísérelik összeállítani a képet. Sikerül? Nem! Ilyenek a betű emberei. Mi nem tartozunk ezekhez!

Istennek szüksége volt a betűre, mint a haragnak a formára. Sokszor pedig egészen keleti szokást használ a Szentírás. Isten fel-

használ egy keleti formát egy nemzetközi harang részére. A keleten szokásos viszonyokból kell gyakran kivennünk a részünkre megírottakat. (Keleten szokásos viszonyok, szokások = betűk; a belőlük részünkre megírt tanácsok = Lélek.) Két kép:

Luk. 9, 59—60. Ez a férfiú először atyját akarta eltemetni és csak azután követni Jézust. Hiszen meg is van írva: „Tiszteld atyádat és anyádat . . . !” A misszionáriusok tapasztalata megérteti velünk ezt: Afrikában a négerek 15—16 éves korukig otthon vannak. Akkor azután elmegy a tengerpartra dolgozni. Egy év múlva visszatér, majd megnősül és egy évig otthon marad, s azután ismét a tengerpartra megy, hogy ott annyit keressen, hogy egy kis családi alapot szerezhessen. Éppen így van ez Kappadóciában is. Itt Konstantinápolyba mennek. S ha véletlenül súlyos beteg az édesapja, akkor elhalasztja a munkahelyre való visszatérését akkora, amikor apját már eltemette. Hogy azonban esetleg atyja mikor fog meghalni azt nem tudhatja. Ezért mondta az Úr, hogy ne várja meg azt, amíg apja meghal. Mert ha erre vár, úgy talán az Urat már meg sem találja. „Kövess tehát engem azonnal!”

Egy más alkalommal az Úr a tanítványainak azt mondta, hogy az úton senkit se köszöntsenek. Hogy miért mondta ezt, megérthetjük akkor, ha Afrikába megyünk és ottan sorba jönnek kezét fogni a barátok, az apa, a törzsfőnök és még sokan mások. Ezt megszokni nem olyan könnyű dolog. Azt akarta tehát az Úr, hogy tanítványai a keleti szokás által ne legyenek munkájukban akadályozva. A betű embere azt mondhatja, hogy mi se köszönjünk senkinek. De ezt akarja az Úr? Távolról sem! Mindig tartsuk szemünk előtt azt, hogy a betűn

keresztül a lelket is láthassuk, mert a „ . . . betű megöl, a Lélek pedig megelevenít!”

De még valami mást: Máté 6, 17-ben azt olvassuk: „Te pedig mikor böjtölsz, kend meg a te fejedet és a te orcádat mosd meg. Ilyenkor a betűembereket megkérdezhetjük, hogy vajjon eszerint cselekednek-e? Erre azt mondják: „Nem!” De miért nem cselekednek így, ha ez meg van írva?

Egyik misszionáriusunk írja: „Afrikában, mikor az első temetésen részt vettem, levetettük a mi fehér ruháinkat, de azt láttuk, hogy a négerék a legpiszkosabb ruháikat vették magukra, s mosdatlan arccal jelentek meg. Mi azt mondjuk, hogy néktek mégis tiszta ruhában kell megjelenetek, mert ez az istentisztelet. Ők azonban ellenkeztek és azt mondták, hogy szomorúak, s ilyen állapotban nem vehetik jó ruháikat magukra, hanem a földre kell ülniük mosdatlanul és piszkosan. Így akarják kifejezni szomorúságukat.”

S vajjon nincsen részben igazuk? A farizeusok szintén így csinálhattak. Így mindenki láthatta és elmondhatta, hogy ez és ez a szent ember böjtöl. Ugyanugy volt a böjtölés is. Mindenki látta.

De mit tegyünk, mi akik nem vagyunk keletiek? Vegyünk betű szerint olajat és öntsük végig orcánkon? Nem, a Lélek nem ezt akarja, hanem azt, hogy úgy böjtölj, hogy csak a te menyei Atyád tudja.

Legyünk mindig a Léleknek szolgálatában a betűn keresztül. A betűt a jó Isten felhasználta, hogy az értelmét, a lelket láthassuk meg. Engedjük magunkat áthatni Isten Szentlelkétől, hogy szolgálatunk olyan szolgálat legyen, amely a gyümölcsterméséről mutatja meg nekünk helyes eljárásunkat.

Jenik Gy.

BELMISSZIÓ.

E rovatért felelős Sohlmann Károly.

A missziómunka nagy hete.

A természet, téli álmát kialudva, már készül a rügyfakadásra, az új tavaszra, hogy szép zöld új ruháját, melyet minden évre ígért a Teremtő, újra felöltse. Március hó 21-én a naptár szerint is belépünk a sokak által annyira óhajtott évszakba, amikor ledobja magáról minden a fagyos burkolatot, a tétlenség bilincseit, és életrekelve növény, állat és ember, munkába kezd. A tavasz

a földműves számára nemcsak az ébredés, hanem a munkálkodás fogalma is. A tavasz hozza meg nekünk is az első missziómozgalmat, a külmissziók nagy hetét.

A Generálkonferencia az elmúlt év őszén hitben megszavazott 5 millió dollárt, azaz kb. 30 millió pengőt kitevő költségvetést. Hitben tette ezt azért, mert csak az 1930 esztendő folyamán folyik be minden egyes pengő. Ebből az összegből kb. 20 millió pengő a külmisszióknak

van szánva. Ezen nagy összeg jelentős részét nekünk kell begyűjtenünk, akik az anyaterületen lakunk, a Nagy Misszió Hét alatt. Az elmúlt évben célunk 2450.— pengő volt, és csodálatos módon minden különösebb erőmegfeszítés nélkül 2863.— pengő folyt be. Célunkat 16%-kal léptük túl, mert testvéreink készséges szívvel

ban testünkéből való test és csontunkból való csont, hozzánk tartoznak, a miénk ők, és nekünk szent előjogunk és kötelességünk az élet kenyerét kérőknek kenyeret adni, és a sötétségben ülőknek az élet világosságát meggyújtani.

Az idén célunk a Magyar Unióban 2850.— pengőt gyűjteni. Ebből esik:

NAGY MISSZIÓ HÉT!

1930

április 6-tól 12-ig

PERZSIÁÉRT

dolgozunk.

**Célunk: tagonként 10 db „AZ IDŐK JELEI” folyóirat
vagy 1 db „IDŐNK JELEI” című könyv.**

MINDENKI DOLGOZZON!

és munkára kész kezekkel láttak a feladat elvégzéséhez. Igaz is az a régi állítás, hogy minden egyház szeretetének a fokmérője a missziótevékenység. Egyet pedig tudunk tapasztalatból, hogy bennünket semmi sem hevít az Evangéliumon kívül jobban, mint modern misszióinkról érkező bátorító hírek, melyek előrehaladásról, küzdelmekről és győzelmekről szólnak. Ők való-

a Középmagyar területre	1400.— P
a Keletmagyar	„ 1100.— P
a Nyugatmagyar	„ 350.— P

Ha mindenki hajlandó az ő célját elérni, úgy könnyűszerrel be fog folyni ez az összeg. Kiadónk egy különös gonddal összeállított „Az Idők Jelei”-t fog e célra készíteni, amelynek címképe Jézust ábrázolja, Nikodémussal való

beszélgetése közben. Gondoljatok az elárusításnál rokonaitokra szomszédaitokra és a kereskedőkre, akiknél vásároltok. Úgy kell dolgoznunk, hogy mindenképen elérjük a célt, melyet Perzsia érdekében tűztünk. E nagy kiterjedésű országban, ahol valamikor a „Médó-Perzsia“ világbirodalom létezett, jelenleg 12 millió lakos él. Tíz gyülekezetünk, 157 tagunk van, mindössze csak 13 munkással. Milyen sok ott még a tennivaló! Milyen sokaknak kell még oda kimenni, hogy hirdessék ugyanazt az üzenetet, amely bennünket Isten gyermekeivé tett. Tulaszewski testvérek a napokban mennek ki Perzsiába. Ők félig-meddig magyar misszionáriusok, a mi területünkről mennek oda. Milyen szép lesz, ha az idén a Nagy Misszió Hét bevételével e segítséget igénylő misszióterületet támogatjuk.

„A szél fú ahová akar, és annak zúgását halod és nem tudod honnan jó és hová megy.“ Így vannak misszióterületeink is, melyek segítséget kapnak azon országoktól, ahol a mű már előre haladt. A segítség jön, az igazság terjed, lelkek hallják az igazságot. Ők talán nem is sejtik, hogy a Te munkád, és a mi munkánk által jutott el hozzájuk az üzenet. De ez nem is fontos, a fontos az, hogy ott is lelkek szeressek meg Krisztust, majdan ugyanúgy élve és dolgozva érte, mint ahogy mi tesszük most.

Minden gyülekezet tűzze ki célját. Minden tag menjen munkába, hogy a nagy közös célt nemcsak elérjük, hanem elhagyjuk. Mindezt tegyétek szeretet Testvéreim Annak nevében, aki azt mondta követőinek: „Én küldelek!“

Sohlmann K.

S Z O M B A T I S K O L A .

E rovatért felelős Sohlmann Károly.

Módszerek: tanulási és munkakedvünk fokozására.

Az életbenmaradásnak két feltétele van, ú. m.: a) a táplálkozás és b) a dolgozás. Amilyen mértékben táplálkozunk ugyanolyan mértékben tudunk munkát végezni. A helyes táplálkozás arra készítet, hogy a nyert erőt felhasználjuk; és az erőnek felhasználása a táplálkozást teszi szükségessé, hogy az elhasznált erőt pótolva legyen. Ha e két életszükségleti tényező helyes viszonyban áll egymással, akkor testünk egészsége biztosítva van. Ahogy ezek a feltételek a fizikai emberre vonatkoznak és fennállanak, épúgy érvényesek a lelki emberre is. Pl. egy egészséges gyermek kit jól és helyesen táplálják, állandóan mozog és játszik. — A lelki ember egészségét tehát a céltudatos táplálkozás és a munkásság tartják fenn.

Miből táplálkozik a lelki ember? Az igéből. Máté 4, 4. Hol nyeri ezt a táplálékot? A szombatiskolában. Ap. csel. 13, 44; 17, 2. A szorgalmas tanulás következménye a missziómunka, hol a tanultakat felhasználhatjuk és lelki életünk gyümölcsöző lesz. Ha lelki életünkben a folyamat állandósul, akkor örömünk lesz az igazságban és megmaradunk Jézusban és semmi sem szakaszthat el tőle bennünket. Róm. 8, 38, 39.

Szeressük szombatiskolánkat.

Egyik legfontosabb intézmény műünkben

a szombatiskola. — Más közösségek vezetői is elismerik ez intézmény fontosságát és nem egyszer kivánták annak megszervezését közösségükben. Azonban ha megszervezték, különböző nehézségek miatt fel kellett azt adni. A gonosznak különös gondja van a szombatiskola megsemmisítésére; mert ha ez sikerül, akkor az életet semmisíti meg a gyülekezetben. Nem egyszer lehet megállapítani, hogy elesett tagjaink nem voltak szombatiskolai tagok. Sőt így is mondhatjuk: a szombatiskola elhanyagolása, a lelki elhalálózásnak első jele.

A tanító feladata.

Legtöbbször a tanítón múlik, a szombatiskola iránt érzett ellenszenvnek az eloszlátása. Ő sokban hozzájárulhat a tanulási kedv fokozásához. Mégpedig, ha osztályának legjobb tanulója és tanítványainak pásztora. Figyelje meg kik hiányoznak osztályában, imádkozzék értük és gondolkodjon miképen nyerheti meg őket a szombatiskola számára. A tanító legyen barátságos tanulóival szemben és érdeklődjön hovatartásuk felől. Úgyes kérdések által tanulói figyelmét fenntartja és azt fokozza. Ha tanítványai közül valaki beteg, vagy ha egy sok gyermekes anya nem tud eljönni; személyes látogatás által tartsa fenn az összeköttetést.

Hogy lelki életünk ne legyen egyoldalú és hogy hajótörést ne szenvedjünk; szükséges tárgyunk másik felével is foglalkozni.

Mimódon tartható meg tagjaink munkakedve a missziótevékenységben?

Sokan vannak olyanok kiknek hátukon borzongás fut végig, ha az iratterjesztésről hallanak.

Ha tagjaink felismernék az önnevelés fontosságát, akkor nem mulasztanák el ezt a drága alkalmat, amit az iratterjesztés által nyernek jellemük képzésére, mert az iratterjesztésnél alkalmunk van:

a) Önmegtagodást gyakorolni. Ami a külső okoknak legyőzésében nyilvánul meg. Ilyen külső tényezők: az emberek nagy részének szegénysége, a gúny és szidalmazás elviselése stb.

b) alkalmazkodni az emberekhez (különben eredménytelen lesz).

c) Meggyőzni és állhatatossá válni (ajtóról-ajtóra).

A munkában kincset gyűjtünk; sok száz és száz embernek hirdethetjük az igazságot. Az ilyen átadó munka után következik az öröm,

ami által az üzenetet eredménnyel hirdethetjük. Utoljára ez a munka kitartásra nevel bennünket. Hány ajtón kell kopogtatni, míg napi munkánkat elvégezhetjük!

Mindezen erényeket kinevelhetjük önmagunkban az iratterjesztés által és amellet a legnagyobb jutalmat nyerjük el.

„Ha testvéreink a munka felelősségét érzik és figyelmeztetve lesznek feladatuk fontosságára, akkor szívük gerjedni fog és vágy két sziveikben többet tenni, mint eddig tettek.“

Ha egyes lovak a munkába mennek, ostor kell nekik, mihelyst azonban hazafelé kell menniük, örömmel ostor nélkül mennek! Miért? Mert az ostor belül van, valami belülről hajtotta őket. Ez az amit a szombatiskolai leckék áttanulmányozásánál szinte észrevétlenül vetünk fel magunkba. — Így kell, hogy a hajtórugó belül legyen, hogy munkánkat elvégezzük, hogy minél hamarabb a mennyei otthonban lehessünk. 2. Kor. 5, 14. „Mert Krisztusnak szerelme szorongat minket.“ Ámen. Zarka D

I F J Ú S Á G.

E rovatért felelős Sohlmann Károly.

Egy kis szigorúság.

„Aki lágyan viseli magát az ő dolgában, testvére annak aki tönkre tesz.“ Példabeszédek 18, 9.

Áronról azt mondja az Irás, hogy lágy ember volt, másszóval nem volt elég szigorú, mivel a gyepelőt elengedte.

Mózesről ellenben azt olvassuk, hogy egy keménykezű szigorú ember volt. Mózes nem tűrte meg azt, amit Áron megengedett Izráel táborában.

Előttünk áll két példa és mi tudjuk, hogy milyen vezetőre van szükségünk. Bizonyára egyhangulag Mózes jellemét választanánk, aki bár kemény kézzel fogná meg erkölcsi életünk gyepeljét, ha talán jobbra vagy balra tekintenénk, s ha talán korlátozva éreznénk is magunkat, de mégis tudnánk, hogy ilyen kéz vezet a biztos várba.

Gyermekeimnél tapasztalom az örvendetes élénkséget, és mégis néha meg kell fognom a gyepelőt egy kissé szigorúan, hogy sokszor vesélyes élénkségükben korlátozzam őket.

Mit gondolsz k. Testvérem kinek az érdekében volt Mózes szigorú, mikor keményen viselte magát? Hogy a felelet könnyebb legyen, egy

másik kérdést is teszek fel ezzel párhuzamosan. Mit gondolsz, Áron kinek a kárára viselkedett lágyan dolgaiban? Feleljünk meg együtt. Áron lágy viselkedésével először önmagának, azután testvéreinek ártott. Szerencséjére ő belátta ezt a hibáját. Most mondhatjuk, Mózes pedig első-sorban önmagával szemben volt szigorú Izráelért és így nem is engedett senkinek sem az isteni elvekből. Nem akart testvére lenni annak, aki tönkre tesz.

A mi Mesterünk az adventi műben, mint hajdan Isten Izráel táborában, isteni elveket fektetett le, melyeknek betartásában nem lehetünk eléggé szigorúak. Ezeket a rég bevált jó elveket, akár fizikai akár erkölcsi életünkre vonatkoznak, belső vagy külső emberünk fejlődése érdekében adottak legyenek, át nem hághatjuk anélkül, hogy önmagunkra vagy másokra bajt, büntetést ne hoznánk.

Most jön az Isten elveit, tanácsait követőkhöz az, akinek minden időben, de különösképpen a végső időben célja tönkretenni Isten népét mégpedig azért, hogy azt langymeleggé, lággyá teszi és azt mondja: nem kell azt olyan szigorúan betartani. Viselkedj lágyan, közömbösen. De tudd meg, testvére lettél az ellenségnek, ha az ő el-

veinek hódolsz, annak aki téged tönkre akar tenni és rajtad keresztül másokat.

Jön azonban az ördög más látszólag jelentéktelen dolgokkal is. Pl. olvasd a napi izgalmas híreket a Szentírás helyett, vagy vallásos színbe burkolt regényt. Ül a rádió mellé, kapcsold be lelki és érzelmi világodat, hisz ez ártatlan, csak zene, meg más különféleségek.

Kedves Testvérem! Isten gyermekeinek nem ez a dolga — ezekkel szemben légy közömbös — de annál szigorúbb a te isteni elhivatásodban.

Van azonban egy másfajta szigorúság is. Nagy Sándor szigorú hadvezér volt — jól tudott katonáinak parancsolni és győzött is — csak egy baj volt, önmagával szemben nem volt szigorú és ezért szenvedélyeit, érzelmeit, a világ csábításait nem tudta legyőzni. Ez ásta meg a sírját.

Mit gondolsz mi ássa meg az ember sírját ma is? Nem fér kétség hozzá, hogy Isten tanácsával és elveivel szemben való lágy viselkedés. Légy szigorú azért k. Testvérem az önvizsgálatban, de legyél annál elnézőbb mással szemben.

Egy testvérnő mondotta nemrég nékem, hogy mikor mindég mások hibáit nézte és szigorúan elítélte, sohasem volt megelégedve. Úgy gondolta, ha azok a testvérek úgy tesznek ahogy ő jónak látja, akkor minden jó lesz. De mindég rosszabb lett. Végre belátta, hogyha önmagával szemben lesz szigorú, és olyan helyesen fog eljárni és cselekedni mint azt a mennyei Atya akarja, ha ő végre megváltozik, akkor jó lesz. És úgy is lett.

Vigyázzunk, mert aki tönkre akar tenni, azt akarja, hogy mások dolgaiban szigorúak, a magunkéban pedig lágyak legyünk, de Isten segítsen, hogy fordítva legyen.

Berghauer I.

Hirek a munkából.

Budapest „A“

A hagyományos újévi ünnepélyünket az Úr idén is gazdagon megáldotta. Kb. 400—450 vendégünk volt testvéreinkkel együtt. Tárgyunk keretében két gondolatot domborítottunk ki: a szeretetet és a gyűlöletet; a szeretetet Istennel és embertársainkkal, — és a gyűlöletet a bűnnel szemben. Párbeszédünk: „Rózsa a tövisek között,” élesen megvilágította ezen kettős gondolatot. Költeményeink, melyek közül többet kicsinyeink adtak elő, énekkar számaink, valamint zeneszámunk vendégeink tetszését váltották ki. Isten Igéjével a k. Sohlmann atyafi szolgált, aki által a Jóisten gazdag áldásában részesített

bennünket. Ifjúságunk már jóelőre készült ezen alkalomra, és ünnepélyünk úgy öket, mint az idősebb testvéreinket megerősítette abban a küzdelemben, mely a szeretet és a gyűlölet között folyik. Vendégeink közül pedig sokan ez alkalommal ismerhették meg azon örökkévaló Evangéliumot, melyet Jézus hozott a bűn feletti győzelmével. Vajha a Jóisten igyekeztünket a jövőben is gazdagon megáldaná az ő népe között.

Jenik Gyula.

Budapest „C“

Istennek parancsa népéhez, hogy világítson, hirdesse igéjét az egész világon. Ifjúságunk ezt a parancsot örömmel teljesíti különféle formában. Egyik mód erre az ifjúsági ünnepélyek tartása. Tapasztalatunk, hogy különösen ily alkalmakkor sok világi ifjú ismerheti meg Istennek igéjét. Az elmúlt évben több ünnepélyt tarthattunk, jó eredménnyel. Célunk, hogy az 1930 évben ezen módon még több ifjúval ismertessük meg Istennek drága igazságát. Célunkhoz híven az első ünnepélyünket az új évben, újév első napján tartottuk. Öröm volt látni tagjaink lázas készülődését. Eljött a nagy nap, és mi mindnyájan érdeklődéssel vártuk az eredményt. Hallgatóinknak bemutattuk, miképen szerzi Sátán követőit, és miképen győz Jézus a nagy Mester. Ünnepi beszédet Huenergardt atyafi tartott, gazdag tapasztalatai alapján bizonyítva be Jézus győzelmét. Az ünnepély jól sikerült úgy erkölcsileg, mint anyagilag. Szívünk örömmel volt tele és még ma is szívesen gondolunk az ünnepélyre. Tagjaink megerősödve friss munkakedvvel várják a legközelebbi ünnepélyt.

Farkas Pál.

Déli kerület

„... és aki mást felüdit, maga is felüdüli.” Peld. 11, 25.

Míg a világban a lelki színvonalak sülyedését az erényektől való eltávolodását látjuk, ami szomorúságot és békétlenséget hoz erre a világra... ugyanakkor örömmel állapítjuk meg ifjúságunk győzelmét életcéljában való megválasztásában, amely azután örömet és békeséget nyújt életünkben, de egyuttal feladatot is.

Valóban örömteljes volt számunkra ez év első napja. Ifjúságunk dorozsmai csoportja már sokszor tanujelét adta annak, hogy az Úrtól feladattal bír. Ez alkalommal is örömmel tett eleget a kiskünnfélegyházai gyülekezet meghívásának, hogy az ottani ifjúsággal karöltve egy ünnepélyvel üdítsék fel a két és fél évig szabadságot nélkülöző testvéreinket és barátainkat. Erre az ünnepélyre hét helyről jöttek barátaink és testvéreink.

A párbeszéd, költemény, karének s ünnepi-beszéd sorozata mind arról tett bizonyosságot, hogy az üres és sívár világból Jézusunk által van szabadulásunk, ki részesévé tesz az ő békességének. Ezen jó benyomással távoztak testvéreink és barátaink. Mi is lelki és anyagi áldást nyertünk.

Ha Jézusunk ilyen áldást nyújt kicsiny szolgálatainkra, mit tenne ő ha minden ifjú szívének teljes átadásával mondaná: „Itt vagyok, küldj engem.” Kicsiny csoportunkat — lelki áldással hazatérve — újabb vágyak, célok töltik be ez évben Jézusért cselekedni.

Szabó Józsefné.

Gyulai csoport

Az újév első estéjén csoportunk összejött, hogy az Úr segítségét kérje az elkövetkezendő esztendőre. A múlt év terveinek egy része különböző okok miatt nem volt keresztül vihető, de most sikerült. Folyó hó 12-én délután indultunk Békésre. Kis csoportunk jó hangulatban volt. Az Úr gondot viselt rólunk és napja bőven hintette sugarait.

Az út szinte rövid volt. Ez alkalommal teherautón igyekeztünk célunk felé, de reméljük, hogy a jövőben kényelmesebb eszközök lesznek segítségünkre az evangélium hirdetésében. Szerencsés megérkezésünk után egy-két próba s este hat óra után felcsendült indulónk „Ifjúság fel”. Négy szavaltat. (részben az Ifj. segítőből és az Aranyhárfa-ból) Négy ének a Kovács-féle karénekeskönyvből hatotta meg könnyekig az egybegyűlt sokaságot. Mivel kicsinyeink nem jelenhettek meg, így csak egy „Új év új elhatározás” c. párbeszédünk volt.

Az egész ünnepélyünk gördülékeny volt. Reméljük, hogy munkánk nem volt hiábavaló. A nagy köd miatt későn, de vidáman érkezünk hajlékunkba.

Ha az Úr segít bennünket, úgy a legközelebbi jövőben a fenti programmal Orosházán és Vásárhelyen óhajtunk az Úr dicsőségére és a kereső lelkek segítségére lenni.

Az Ur adja, hogy minden csoport és minden ifjú ebben az évben megteremné az élet nemes gyümölcseit.

Sztoics István.

K Ü L M I S S Z I Ó .

E rovatért felelős Minck Adolf.

„ . . . Ő csodálatosan viszi azt véghez!”

Ésaiás 28, 29. (Német ford.)

Világszéles művünk 1928. év végén felvett alanti jelentése megérdemli annak figyelmes áttanulmányozását. Láthatjuk ezáltal is, hogy a mennynek Úra művét mily gazdagon megáldja. Nem csodálatos előttünk, hogy kicsiny nép mit cselekedhet? Ha ezen adatok megörvendeztetnek, úgy legyünk személyesen is hálásak Istennek azon áldásokért, amelyekben Ő valamennyiünket részesített. Zsoltár 107, 21—22. 31—32.

Legyen dicséret és hála mondva jó Istenünknek és Üdvözítőnknek, hogy bennünket ezen adventnép tagjaivá tett, hogy vele és érette munkálkodhatunk kiki a reá eső kegyelmi ajándékok szerint. 1. Kor. 12, 27; 3, 8—9.

Vajha ezek által is hitünk és reménységünk erősödjön. Luk. 17, 5. Róm. 5, 4—5.

Minck A.

Az Adventista felekezet 1928. évi kimutatása.

Tagok száma.

Az 1928. év végével a felekezetnek 285.293 tagja volt 6227 gyülekezettel. Ez év tiszta növekedése 11.229, ami 1927-ben 12.230, 1926-ban 10.846 és 1925-ben 12.331 volt. Ez a négy legutolsó évben összesen 46.636-ot tesz ki, ami 19.54%-os növekedésnek felel meg.

1916-ban a felekezet 141.488 tagot számlált, úgyhogy a növekedés ez időtől 1928 december 31-ig 143.805, vagyis 101.64%. Más szavakkal: a felekezet az elmúlt 12 év alatt 2317 taggal több növekedést tud felmutatni, mint az ezt megelőző 54 év alatt.

Ami a mű részére adott adományok átlagát illeti, úgy az 1916-ban tagok szerint átlagosan 160.54 pengő, míg ez 1928-ban 247.31 pengőre emelkedett. Más szavakkal: az 1916. év minden 100 pengős adományára 1928-ban 154.05 pengő esett.

Adományok.

A tizednek és az adományoknak összege 1928-ban 70,562.538.20 pengő, ami 1,879.901'84 pengővel haladja meg az előző évnek adományait. Észak-Amerikának 113.737 tagja átlagosan 434.30 pengőig míg a többi országokban lévő 171.556 tag 123.40 pengőt adakozott fejenként.

A tizednek és adakozásoknak összege amióta a felekezet fennáll egészen 1928. év végéig 889,018.065.22 pengőre rúg. Ezen összegből az elmúlt 8 évre 478,004.942.63 pengő esik, úgyhogy 1863-tól 1920-ig vagyis, 58 évre 411,013.122,60 pengő jut.

Nevelési osztályunk.

1928-ban a felekezetnek 1523 iskolája volt 61.774 tanulóval és 3715 tanítóval. Ezen épületeink, telkeink és azokon berendezéseink értéke 50,800.000 pengő. Minden 462 tagra 100 tanuló esik. Az 1348 gyermekiskolánkban 37.778 tanulóval 1975 tanító nevel; a 175 magasabb iskolánkban pedig 1758 tanító tevékenykedik 23.996 tanulóval.

Kiadói művünk.

Az Adventista felekezetnek 56 kiadóhivatala és fiókja van, amelyeknek értéke 1927-ben 22,147.000 pengő volt. Ezekben 3678 személy van foglalkoztatva. Az iratok 141 nyelven jelennek meg, és pedig 215 folyóirat, 1333 könyv, 825 füzet és 3330 traktátus, vagyis összesen 5703 kiadvány, amelyeknek oldalszáma 433.016.

Gyógyintézetek.

A felekezetnek 30 szanatóriuma és 51 rendelője van, amelyekben 474 orvos és 3315 ápolónő és egyéb alkalmazott, tehát összesen

3789 személy áll a betegek és szenvedők szolgálatában. Az épületek és berendezések értéke 1927-ben 42,085.000 pengőt tett ki.

Az üzenet hirdetése.

A 141 nyelven kívül, amelyeken iratok jelennek meg, az Igazság még 206 nyelven szóban is hirdetik, úgy hogy az adventi üzenet 347 nyelven terjesztetik el. Ez 68 nyelvvel több, mint 1927-ben. Tehát így 1928-ban minden ötödik napon egy új nyelv jött ehhez. 1924-ben 224 nyelven lett hirdetve az adventi üzenet, úgy hogy ez a legutóbbi négy év alatt 123-al növekedett, ami minden 12-ik napon egy új nyelv hozzájöttét jelenti.

Evangéliumi munkások.

A nyilvános munkában 9765 személy, kiadóhivatalainkban, kórházainkban 9101 alkalmazott dolgozik, ami összesen 18.866-ot tesz ki. Így minden 1512 tagra 100 alkalmazott esik. Észak-Amerikában 7999 alkalmazott áll az Úr szolgálatában, a világ többi részein pedig 10.867.

Összáttekintés.

A felekezet 135 országban hirdeti az üzenet. 1928-ban 8 divízióra, 65 unióra, 153 területre és 222 misszióterületre volt osztva a közösség, és ennek 18.866 prédikátora és egyéb alkalmazottja 347 nyelven hirdeti az üzenetet a föld majdnem 2,000,000,000 lakosságának. Ugyanennek a szolgálatában áll 328 épület, amely 1927-ben összesen a 2622 saját gyülekezeti helyiséggel együtt 283,446.000 pengő értéket képviselt. Így minden egyes tag átlag 1034.20 pengővel van az összvagyonban képviselve. Ezen munka részére 1927-ben 235,857,480.90 pengő folyt be, ami tagonként 860,60 pengőt jelent.

K Ö N Y V E V A N G É L I S T A .

E rovatért felelős Wicklein Alfréd.

N. Z. Town atyafi körlevele.

A Generálkonferencia könyvevangélista osztályának titkára N. Z. Town atyafi, 1929. év végeztével a következőket közli a könyvevangélistákkal:

Az ó esztendő végeztével gondolataim ti hozzátok és azon munkához fordultak, amelyet az elmúlt esztendőben elvégeztetek. A jelenté-

sek és a lapokban megjelent különböző tapasztalatok olvasásánál, lélekben mintegy házról-házra kísértelek benneteket; ott voltam mikor beszéltek és imádkoztatok és amikor épen azt tudtátok a lelkeknek vinni, amiután az ő szívük sóvárgott. Egy könyvevangélista a következőket írta nekem: Sok oly házba jutottam, ahol az embereknek nem volt idejük az én magyarázataimat meghallgatni, másrésről azon-

ban sok helyen már vártak arra, hogy meghallják tőlem az ige hirdetését. Hiszem, hogy a hittel elvetett magok gazdag lelki aratást fognak eredményezni. Ha az elmúlt év végzett munkáját átvizsgáljátok, feltétlenül arra az elhatározásra kell hogy jussatok, hogy az elkövetkezendő 1930. évben Isten kegyelmével többet végezzetek, mint az elmúlt esztendőben. Vajjon mit gondoltok arra, ha az 1930. évi eladási célotokról gondolkodtok, azt az elmúlt évnél 10%-kal magasabbra tűzzétek ki? Elérhetitek ezen magasabb célt az által, ha munkaidőtöket növelitek 10%-kal, vagy pedig óránkénti eladási célotokat szintén 10%-kal. Talán annak a szükségét érzitek, hogy mindkét cél 10%-os emelését végrehajtsátok; ebben az esetben 20%-os célnövekedést érnétek el a multtal szemben.

1928-ban az egész világon 4, 716.600 dollár (27,073.284 P) értékben adtunk el iratokat. Ha az egész világon el tudnánk a 10%-os eladási többletet érni, akkor túl lépnénk az 5,000.000 dollár (28,700.000) célunkat, amely felé már néhány év óta közeledünk. Mit szólnátok hozzá? Vajon ne dolgozzunk-e fáradhatatlanul e cél érdekében?

Eredményes és áldásdús új esztendőt kívánva maradtam

atyátokfia az Urban
N. Z. Town

Tapasztalatok külföldről.

Lengyelországból.

Az utóbbi időben G. atyafi T. környékén dolgozott, amely Galicia legkatholikusabb vidéke. Midőn az egyik földmiveshez ért, az felismerte benne a szektáskodót, megragadta a kis könyvevangélista gallérját és úgy vezette őt a paphoz. Bátran állott a pap elé és világosan válaszolt minden hozzá intézett kérdésre. A pap igyekezett néki bebizonyítani, hogy milyen rossz munkateret választott magának és munkát ajánlott néki az egyik közeli gyárban. Midőn ezt elutasította, egy jó helyet kínált fel néki a ferencrendiek szerzetesrendjében, ahol — ha éppen irodalmat akar terjeszteni, jó könyvekhez is hozzájuthat. A könyvevangélista azonban bizonyoságot tett az igazságról és kijelentette, hogy ő azt kívánja követni. Visszarakta könyveit a „titkos zsebekbe” és tovább kezdett dolgozni ott, ahol az előbb abbahagyta. A pap azonban elbeszélte legközelebbi prédikációjában, hogy miképpen tagadta meg ezen fiú az ő csábító ígéreteit. Így jön a kísértő egykor a

könyvevangélistához és jobb kereseti lehetőségét ajánl fel, mondván: „Mindezt néked adom, ha...” De mi atyámfiái, maradjunk hűek!

Norvégiából.

Egyik tanuló könyvevangélistánk az alábbi tapasztalatot beszélt el:

„Midőn egy reggel kerékpáron utaztam, egy igen szegényes külsejű kunyhó előtt mentem el. Nem tudtam, hogy laknak-e benne emberek, vagy sem. Egy benső hang mintha így szólott volna hozzám: „Egyetlen házat sem szabad kihagynod.” Az utca tuló oldalán hivatkozóan állott egy nagy falusi ház, úgy gondoltam, hogy jobb volna oda betérnem, de azért mégiscsak visszatértem a kis kunyhóhoz. Mielőtt az ajtón még kopogtam volna, egy asszony jött ki hozzám, mondván: „Őn az a fiatalember, aki könyveket árúsít? Én is szeretnék egyet.” A könyvet megvette és még arra sem nyujtott alkalmat, hogy bemutassam azt.” Ebből, azt a tanulságot vontam le az atyafi a maga számára, hogy egyetlen házat sem szabad kihagynia.

Romániából.

Dorobat atyafi jelenti Romániából a következőket:

Első ízben érkeztem egy nagy városba, hogy ottan munkálkodjam. Mielőtt azonban a munkába fogtam volna, bensőségesen kértem Isten áldását erre a városra és különösen azon utcára, melyben a munkát megakartam kezdeni. Arra kértem az Urat, hogy legyen segítségemre 3000 leies célom elérésénél. Isten csodálatos módon hallgatta meg imámat; mert több mint 14.000 Lei értékben tudtam ottan könyveket elhelyezni.”

Halotti jelentés.

Rövid szenvedés után 1929 december 15-én hunyt el Kriski Gusztávné testvérnőnk életének 54-ik évében. A Baross uccai gyülekezetnek volt tagja, de sajnos csak rövid ideig. Alulirott beszélt a halottasháznál és a sírnál a keresztyén boldog reménységéről. *Albrecht J.*

1929 december hó 15-én hunyta le szemét hosszas szenvedés után Kakula Istvánné testvérnőnk 35 éves korában. Alulirott a halottas háznál Jelenések 14, 13. verse alapján és a

sírnál Jób 19, 25. verse alapján tartott szép számú közönség előtt gyászistentiszteletet.

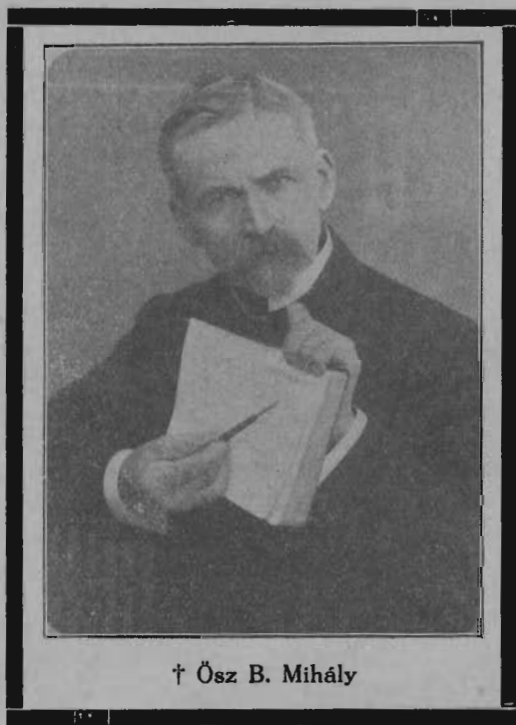
Az a vigaszunk, hogy szeretet testvérnőnket a feltámadás napján viszontlátjuk.

Zarka Dénes

1929 december 25-én aludt el az Úrban a mi kedves Csóka Sándorné testvérnőnk, a váli gyülekezet tagja. Öreg korában ismerte meg az igazságot, amelynek egy évtizeden át volt hűséges követője. Az Úr 77 évre szabta életét és nagy kora ellenére odaadóan végezte a keresztényi kötelességét a házban és azonkívül.

Alulirott úgy a házban, valamint a temetőben nagyszámú hallgatóság előtt bizonyosságot tett a holtak állapotáról és a szentek örökségéről.

Albrecht J.

† Ösz B. Mihály

A múlt év december 25-én, karácsony napján, eltemettük Miskolcon a mi kedves Ösz B. testvérünket, aki hosszú szenvedés után hunyt el. Alulirott 11 évi távollét után kétszer látogatta meg nevezett testvérünket betegágyánál, és a folytatott beszélgetésekben visszaemlékeztünk azokra az időkre, midőn válllvetve együttesen fáradoztunk Urunk munkájában. Ösz atyánkfia elfogadta a jelenvaló igazságot 1899 őszén, amikor alulirott az első sorozatos előadásokat tartotta Kolozsvárott. 1904-ben feljött Pestre, ahol házmeisteri állást foglalt el, amivel megnyílt az alkalom arra is, hogy a nagy bérházban, ahol ő szolgált, az Aréna út 7. szám alatt, az első gyülekezeti helyiséget megnyithassuk. Később belépett a missziómunkába, miután néhány évig mint gyülekezeti vezető tevékenykedett,

Gyulán és vidékén kezdte meg munkásságát. Egy néhány évi áldásteljes együttműködés után létrejött egy kb. 50 tagból álló gyülekezet, amiután ő Miskolcra lett áthelyezve. Kedves atyánkfia Miskolcon, Egerben és Kassán úttörő munkát végzett. Itt is gyülekezetek lettek alapítva. Később Csongrádra, majd Kiskunfélegyházára és végül Kecskemétre lett áthelyezve. Ezekben a városokban ma is vannak gyülekezeteink. Különösen a háború alatt, mikor kevés volt munkásaink száma, ő a legnagyobb odaadással és buzgósággal magát soha nem kimélve, végezte munkáját. Egy néhány évvel a háború után testi gyengeségénél fogva nyugalmába vonult. Ezután Miskolcra költözött, ahol haláláig lakott. Elhunyt testvérünket gyászolja kedves felesége és 4 gyermeke és számos unokái és a szép számú gyülekezetek. Egyénisége feledhetetlen marad előttünk. De mi nem gyászoljuk őt, mint olyanok, akiknek reménységük nincsen. Az ő példás eljárása legyen mindnyájunknak példája. Hisszük, hogy mikor az Életnek Fejedelme eljön, viszontláthatjuk újra a mi drága felejtetetlen testvérünket.

Huenergardt J. F.

December 31-én jött az értesítés Bottyánszky testvérünk haláláról. Bottyánszky atyánkfia 1899 esztendő telén látogatott meg először a békéscsabai barátkozó csoport kérésére Kaposváron. Ebben az időben alakult ott is gyülekezet. B. testvérünk egy hetet töltött nálunk, és ez alatt az idő alatt alaposan meggyőződött az igazságról. Hazatérve állástfoglalt kedves feleségével együtt az igazság mellett. Példáját követte apósa és anyósa is, és még néhányan a békéscsabai lakosok közül. Kb. egy évvel később meg is alakult a békéscsabai gyülekezet, amely évek multával központja is lett a békésmegyei munkának. A k. Bottyánszky testvérünk hosszú időn át állt a gyülekezetnek élén és hűsége és odaadása, önfeláldozási hajlandósága példájára szolgált mindenkinek.

Drága emlékek fűznek ezen kedves elhunyt testvérünkhöz. Ő most már megnyugszik az ő fáradozalmaitól és az ő cselekedetei követik őt. Mi még küzdelemben élünk, és tovább harcolunk mindaddig, ameddig az Úrnak úgy fog tetszeni. De adja a jó mennyei Atyánk, hogy ezen harcunk hűséges és jó eredményű legyen. És akkor majd biztosak lehetünk, hogy újra találkozunk a mi kedves elhunyt testvérünkkel. Amen.

Huenergardt J. F.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla
Kiadja

H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió

Egyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST

Az „Evangéliumi Munkás“ 1930 2. sz. hirdetés melléklete.

Hirdetéseket csak a pénz előzetes beküldése mellett fogadunk el, mely postautalvánnyal vagy befizetési lappal (p.-tak. pénztári számla 27032) történhet a pénz céljának pontos megjelölésével.

Allás hirdetések. Állást keresők: soronként 15 fillér. A legkisebb hirdetés (legalább 5 sor) 75 fillér. Állást kínálók: soronként 20 fillér. A legkisebb hirdetés 1 pengő. Vastagabb írás ára kétszeres. Az állástkeresők szabad szombatára számítanak.

Üzleti hirdetések. Soronként (3 mm magas 42 mm széles) vagy annak helyéért 20 fillér. Kevés szöveg változtatással háromszor megismételt hirdetésnél 10 százalék, hatszor megismételnél 20 százalék engedmény. Üzleti hirdetéseket csakis gyülekezeti tagjainktól fogadunk el, de azt is csak az előljáró által igazolt gyülekezeti ajánlat alapján.

A 3. szám számára a hirdetésfelvétel végső határideje április 15.

Állást keresnek.

Táborosi István szabósegéd, magyar szabóságban munkát keres. Cím Táborosi István, Újkécske, Vásárfa ucca 36.

Kérem a testvéreket, sziveskedjenek segítségemre lenni, egy budapesti, vagy környéki takarítói vagy házvezetői állás keresésében, egy középkorú testvérnő részére. Ajánlatot, címet Bajor L. Bpest, II., Margit k. 58. I. 3. kérem küldeni.

15 éves fiamat tanoncnak adnám, szabad szombattal, lehetőleg testvérekhez. Ajánlatokat Váhl Ottó Kíspeszt, Kosuth L. u. 135. címre kérem.

Betöltendő állások.

Keresek azonnali felvételt egy 14–16 év közötti erős fejlődésű egészséges fiút, asztalos tanoncnak. Kiss Imre, épület- és bútorasztalos Sarkad, Vitéz út 19.

Itt van az alkalom mutassuk meg a testvéri együttérzést. Állandóan kapható

Cocus-zsír fehér

1/2 kg-os csomagban kg 2.70 P

Cocus-vaj sárga

1/4 kg-os csomagban kg 2.70 P

Száraz házi-szappan

kg 1.40 P

Legkevesebb 5 kg lehet a rendelés. Szállítási költség nincs. Ingyen csomagolás, utánvétellel. Szállítok az ország bármely részébe. Kérem a magyarországi testvéreimet megrendeléseikkel állandóan pártolni. Fuchs Dezső, Gyula, Vida ucca 5.

Fehér, virágdíszszel ellátott falimondatok netto 30 filléres árban kaphatók a kiadóhivatalban.

REGGELI DICSÉRET 1930.

Kedves füzetünk az idén Jézus életén vezet bennünket keresztül. Hiszszük és reméljük, hogy áldásul lesz fiatalságunknak és idősebb testvéreinknek is. Szerezték be és tanulmányozzátok válogatott szövegeit reggelről reggelre, dicsérve Istenünket a minden nap megújuló kegyelemért.

Reméljük, hogy e füzet megnyeri külsőleg is valamennyietek tetszését. Megrendelhető a Kiadóhivatalnál.

Ára 1 pengő.

„Az Idők Jelei“

1929-es

évfolyama izléses vászonkötésben kapható.

Ára netto 3 pengő.

Csak néhány példány van raktáron, ezért aki igényt tart rá, minél előbb küldje rendelését a kiadóhivatalba, esetleg a traktátífiók útján.

Korunk és a világ sorsa

címen megjelent Spicer atyafi összefoglaló műve. Úgy tartalma, mint kiállítása igényt tarthat a legkényesebb izlés kielégítésére is.

Egyetlen testvérünk könyvtárából se hiányozzék ezen értékes könyv!

Ára bőrkötésben 20 pengő

vászonkötésben 12 „

papirkötésben 9 „

Testvéreknek saját használatra 40%^o engedmény.

Tapaszlatok és látomások

című, White festvérnők által írt könyv raktáron lévő példányait egy pengőért – festvéreknek saját használatra 60 fillér – kiárusítjuk.

A kiadóhivatal.

Egészség és jólét

című könyv immár a harmadik kiadásban jelent meg. Ezuttal jelentősen megváltoztattuk illusztrációit oly módon, hogy a szöveghez jobban hozzáilleszkedjenek.

Ára fűzve 4 pengő, testvéreknek saját használatra 2.40 pengő.

I D Ő N K J E L E I

című könyvünk rámutat társadalmunk legjellemzőbb ismertőjeleire, bemutatja a modern kor nagyszerű vívmányait és azoknak magyarázatával szolgál. Aki még nem rendelkezik a könyvvel, annak jó alkalma van a mostani nagy misszióhéten beszerezni.

Ára vászonkötésben 6 pengő, fűzve 4 pengő.